

תת"ע 1005/11/18 - מדינת ישראל נגד גימי יחזקאל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1005-11-18 מדינת ישראל נ' גימי יחזקאל
לפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נחום

המאשימה

נגד

גימי יחזקאל

הנאשם

הכרעת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אני מודיעה על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 26.3.18 סמוך לשעה 16:40, שעה שנהג את רכבו בתל אביב, בצומת הרחובות ויצמן ובוגרשוב, בהתקרבו למעבר חצייה לא אפשר להולך רגל שחצה במעבר להשלים את החצייה בבטחה, בניגוד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

במקור קיבל הנאשם הודעת תשלום קנס אולם בחר שלא לשלם את הקנס וביקש כי עניינו יובא בפני שופט כיוון שכפר במיוחס לו.

ביום 11.11.18 מסר הנאשם כפירה מפורטת. לדבריו "הצומת היה פנוי לחלוטין... אני עובר את הצומת לא היה אף אחד על הכביש ולא התכוון לעבור את הכביש". עוד ציין במעמד הכפירה כי הרחובות "בוגרשוב ויצמן לא נפגשים לעולם (ע' 1 לפרוטוקול ש' 6-12).

מטעם התביעה העיד שוטר אשר טען כי ראה את הנאשם מבצע עבירה והוגשו ת/1- הודעת תשלום קנס, ת/2- מזכר.

הנאשם בעדותו טען כי לא עבר שום עבירה.

אין מחלוקת כי הנאשם נהג ברכב והתקרב אל מעבר חצייה.

אין מחלוקת כי הרחובות בוגרשוב ויצמן אינם נפגשים וכי מקום האירוע הינו ברחוב ויצמן סמוך למספר 14.

עמוד 1

יודגש כי במועד הכפירה, כפר הנאשם במיקום האירוע ועל אף האמור לא תוקן כתב האישום. מטעם המאשימה הוגש מזכר (ת/2) בו ציין השוטר כי נפלה טעות במיקום האירוע אולם המזכר נושא תאריך של יום 19/11/18, שבוע לאחר המועד בו התייצב הנאשם ונתן מענה לאישום. המאשימה לא הגישה בקשה לתיקון כתב האישום. בפועל ביצעה המאשימה השלמת חקירה ללא קבלת אישור מראש מבית המשפט. במועד הדיון, הנאשם, אשר אינו מיוצג הסכים ברוב הגינותו להגשת המזכר וציין כי, **"הייתה טעות בכתובת"**. (ע' 6 לפרוטוקול ש' 15).

המחלוקת בין הצדדים הינה - האם הנאשם לא אפשר להולך רגל שחצה במעבר חציה, להשלים חצייתו בבטחה?

השוטר בעדותו ציין כי אינו זוכר את האירוע והקריא מת/1, השוטר העיד כי האירוע היה ב"ויצמן 14. אני עמדתי ב-14 א' שזה יותר צפונה לכיוון כיכר המדינה, לפני הכניסה לחניון" וכי הבחין בנאשם נוהג לכיוון צפון בנתיב שמאלי, לא עוצר במעבר חציה, כאשר הולכת רגל החלה לחצות את הכביש מימין לכיוון נסיעתו והייתה בפס הראשון במעבר חציה.

בחקירתו הנגדית, הודה השוטר כי אינו זוכר היכן עמד. האם בצד ימין או בצד שמאל של הכביש וכי במקום יש אי תנועה ולפעמים עומד על אי התנועה. **"יש לי אופציה לעמוד בשני הצדדים או ליד הניידת צמוד לחניה שלה או באי התנועה"** (ע' 12 לפרוטוקול ש' 14-12).

השוטר אישר את התמונות שהגיש הנאשם נ/2-7 כמשקפות את מקום האירוע. מתמונות אלו עולה בברור כי במקום קיימת חניה למוניות וחניית אופנועים כפי שטוען הנאשם. כשעומת השוטר עם טענת הנאשם לפיה במועד האירוע, סמוך למעבר החצייה, חנתה מונית בחניה כפולה, הורידה נוסעים ועל כן השוטר לא יכול היה להבחין בעבירה, טען השוטר כי **"אם כתבתי הבחנתי בבירור בעבירה, המונית לא היתה שם והורידה נוסעים"** (ע' 8 לפרוטוקול ש' 16-15) ובהמשך חזר וציין כי הבחין בעבירה.

כשנשאל השוטר לגבי מקום עמידת השוטר הנוסף שהיה עמו, השיב כי אינו זוכר אם היה עם שוטר נוסף, לפעמים עובדים בזוגות **"אם לא ציינתי תגובה או מזכר של שוטר כנראה שהוא היה עסוק או לא הבחין בעבירה"** (ע' 8 לפרוטוקול ש' 6-5).

הנאשם בעדותו טען כי נסע בנתיב השמאלי, הבחין במונית שהגיעה לפניו לצומת מורידה נוסעים, והוא עבר את הצומת בבטחה. לאחר כ-40 מטר **"קופץ שוטר מצד ימין שלי... ומפתיע אותי בזה שלא נתתי להולכת רגל לחצות את הכביש"**. (ע' 13 לפרוטוקול ש' 14-13). הנאשם העיד כי מיד ניגש לאחור, ידע כי תחנת מוניות מסתירה את שדה הראיה ולא הבין כיצד השוטר יכול היה להבחין בעבירה ובהולכת רגל חוצה בפס הראשון הנושק למדרכה (ראה נ/5) עוד העיד כי לא היה אף אחד שרצה לחצות את הכביש והייתה מונית שחנתה בחניה כפולה, הורידה נוסעים והסתירה לשוטר את שדה הראיה. גם בחקירתו הנגדית חזר הנאשם על גרסתו ולבסוף אף ציין כי היו הולכי רגל על המדרכה ברחוב ויצמן **"כאלה שרצו לחצות את הכביש לא היה ממזרח למערב"** (ע' 18 לפרוטוקול ש' 13-12).

נתתי דעתי לגרסאות הצדדים מזה ומזה ואני קובעת כי התעורר בי ספק אשר לביצוע העבירה .

השוטר הודה כי אינו זוכר את המקרה ואינו יכול לומר היכן עמד, האם מימין או משמאל, האם עמד על המדרכה או על אי התנועה. קיימת חשיבות לתיעוד מיקום עמידת השוטר. אין מחלוקת כי במקום קיימת חניה למוניות ובהמשך לאופנועים. בהתאם למיקום עמידת השוטר ניתן לקבוע האם יכול היה השוטר להבחין בברור בעבירה שעה בהולכת רגל חוצה את הפס הראשון במעבר חציה. כאשר השוטר אינו זוכר את המקרה ואינו יכול לאשר בוודאות את מקום עמידתו הוא נוטל מבית המשפט את היכולת להעביר את עדותו תחת שבט הביקורת- די באמור כדי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

סוף דבר אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תשלח העתק הכרעת לצדדים.

הדיון אשר קבוע ליום 8.9.19 מבוטל.

ניתנה היום, כ"ד אב תשע"ט, 25 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים